

Pengeinstitutters anbefalinger af investeringsbeviser og anvendelse af ÅOP

Resume og konklusioner

Penge- og Pensionspanelet har gennemført en undersøgelse med fokus på 12 pengeinstitutters anbefalinger til investeringer i investeringsbeviser for tre forskellige risikoprofiler.

Samtidig har panelet fortaget en mindre test af, i hvilket omfang pengeinstitutternes medarbejdere anvender begrebet Årlige Omkostninger i Procent (ÅOP) som mål for omkostningerne ved at investere i investeringsbeviser.

Undersøgelsen viser, at pengeinstitutterne definerer risiko ved investeringer i investeringsbeviser på forskellig måde. Hvert pengeinstituts investeringsanbefalinger beror således på forskellige skøn for, hvordan "lav", "mellem" og "høj" risiko skal opfattes. Det betyder, at hvis en forbruger fx giver udtryk for at ønske "lav risiko", så er der stor forskel på, hvilken risiko forbrugeren reelt kommer til at få, alt efter, hvilket pengeinstitut forbrugeren henvender sig til. Dette både målt på aktieandel og på risiko estimeret fra historiske data.

Samtidig viser undersøgelsen, at pengeinstitutterne typisk kun anbefaler investeringsbeviser fra samarbejdspartnere, som de har indgået formidlingsaftaler med og har en særlig tilknytning og kendskab til.

Undersøgelsen viser også, at pengeinstitutterne typisk anbefaler relativt mange forskellige investeringsbeviser - ofte 5-7 forskellige pr. portefølje med værdipapirer for 100.000 kr. Det giver normalt større risikospredning, men kan indebære større kurtageomkostninger, og/eller betyde flere omkostninger ved at skifte pengeinstitut pga. flere flyttegebyrer.

Undersøgelsen viser endvidere, at de årlige omkostninger ved at investere i de anbefalede investeringsbeviser varierer betydeligt. ÅOP for de forskellige investeringsbeviser varierer mellem hhv. 0,54% og 3,93%, mens ÅOP for porteføljerne varierer fra 0,66% til 2,23%.

Og den viser, at omkostningerne ved "høj risiko"-porteføljerne i de fleste tilfælde, men ikke i alle tilfælde, er højere end ved "lav risiko"-porteføljerne. Disse omkostningsforskelle kan stamme fra variationen i aktieandele, som igen kan stamme fra en forskellig opfattelse af, hvad der er hhv. lav, mellem og høj risiko.

Endelig viser en rundringning til medarbejdere i pengeinstitutterne, at de har et godt kendskab til ÅOP, idet de i vidt omfang oplyser ÅOP til kunder, som spørger direkte til omkostningerne ved investeringsforeningsbeviser.